

[Camre]

er perspektiver i at støtte og hvad ikke, er denne sal. Det har folketingsretten ikke forudsætning for, det er forskernes opgave.

Hr. Sønderby sagde, at nu havde man jo andre målsætninger end at bruge penge til forskning, at vi måtte tænke på underskuddet, at der ikke var penge i kassen til sådan noget, og at det var en sund økonomisk politik, der var det vigtigste til løsning af industriens problemer.

Ja, det er så sandt, som det er sagt, men det går jo ikke særlig godt for industrien. Situationen er den, at industrien taber markedsandele, situationen er den, at industrien slet ikke har mulighed for at øge eksporten så meget, som der er behov for.

Jeg synes, det er væsentligt i denne sammenhæng at understrege, at industriens muligheder for at vinde markedsandele ikke består i at gå ud i verden og konkurrere på pris, men i at præsentere nogle produkter, som kan noget, andre landes produkter ikke kan – eller jeg skulle måske sige: ikke kan endnu – og det gælder først og fremmest ressourcebesparelse, og at disse produkter skal være forureningsfri. Jeg vil understrege, at midlerne her ikke er tænkt kanaliseret til industrien, men til forskningen, for det hjælper jo ikke meget, at folketingsretten kan blive enig om at forbyde brugen af dette eller hint produkt, dette eller hint farlige kemikalium, hvis vi ikke er i stand til at anvise mindre farlige alternativer.

Jeg er vidende om, at teknologirådet og de øvrige forskningsinstitutioner på området har lødige projekter, men ikke har midler til at støtte dem, og vores intention med dette forslag er at sige, at det offentlige, som i disse år ikke fører en progressiv forskningspolitik og ikke allokerer for mange midler til forskningen, må øge sine til rådighed værende midler til området, må lade de kompetente organer, mod hvilke vi principielt ikke har nogen kritik, fordele midlerne til de formål, hvor der er størst udsigt til resultater, naturligvis i den hensigt at gøre det muligt for industrien at producere disse nye varer, bruge disse nye produktionsprocesser, som forskerne finder frem til.

Vi håber altså på trods af alle de forbehold, som jo var tornene på roserne, at det vil være muligt at drøfte dette forslag i udvalget og tage ministerens redegørelse med ind i drøftelserne. Vi vil meget gerne nå frem

til noget, der måske ikke efter bogstaven er dette forslag, men hvor vi har taget de ønsker om konkretisering og også de gode råd, vi måtte kunne få ud af ministerens redegørelse, ind i en betænkning, således at vi i den kommende samling har mulighed for at samle et flertal her i salen for et lovforslag, der kan give nogle flere midler til disse formål.

Vi er af den overbevisning, at det ikke er noget, der øger statens underskud og slet ikke underskuddet på betalingsbalancen, men tværtimod er noget, der medvirker til, at vi kan føre en industripolitik, som jeg forstår især interesserer partierne til højre i salen, på en sådan måde, at der faktisk løses også den slags problemer med den indsats, der ligger bagved.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Jeg må erkende, at da vi snakkede udvikling og nye produkter og hr. Camre prøvede at gå ind på min forklaring med hensyn til finansloven og økonomiske ressourcer, lignede han et stort spørgsmålstegn. Spørgsmålstegnet sætter hr. Camre også ved de forskellige partiers forståelse for intentionerne i dette forslag. Det synes jeg ikke man behøver. Jeg synes ikke, hr. Camre behøver at misforstå, at vi godt vil se på disse ting, men der er ikke økonomisk baggrund for det i øjeblikket, og når vi så samtidig venter på ministerens redegørelse, synes jeg ikke, man skulle sætte spørgsmålstegn ved vores interesse, men tværtimod optage den positivt.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Der blev stillet det konkrete spørgsmål til mig, hvornår man kan forvente at den nævnte redegørelse vil foreligge. Vi forventer, at den foreligger inden 1. maj.

Jeg har lyst til at komme med et par bemærkninger angående det spørgsmål, der er rejst her med hensyn til teknologirådet. Hvorfor skal teknologirådet administrere dette område? Og det forstår jeg altså at det skal.

Det er jo sådan, at projekter inden for miljøsektoren har meget forskellig karakter. Det bør vel nok give sig udtryk i styringen. Det kan da ikke udelukkes, at projekter, der direkte har form af industristøtte, administreres mest naturligt af teknologirådet, mens